

I. ÉVFOLYAM.

21. SZÁM.

1883.

YÉGVIDÉK.

PANCsoVA.

Vasárnap.

AUGUSTUS 19.

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZMIVELŐDÉSI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 ft. Vidékre 5 ft. 50 kr.

Fél .. 2 .. 50 kr. .. 2 .. 75 ..

Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petítor 6 kr. Nyílttéri három hasábos petítor 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

Szent-István napja.

Tegnap, mostani koronás fejének születése évfordulóját ülte meg a magyar nemzet, holnap pedig a legelső koronás királyának diadém emlékét ünnepli meg. A két alkalom közt, a melyek ez ünnepelésünk tárgyai, majdnem egy ezredév folyt le, szépséges nagy idő egy nemzet történetében; s ez évszázadok kevés népül voltak oly viszontagságok, mint a mi történelmünk folyamán. Mégis a két ünnep hangulatában semmi ellentétes érzelmeket keltő emlék, semmi egymástól idegen jellemű mozzanat, mitöbb, a két alkalom belső vonatkozása oly közeli, oly szoros, mint a mily közelesik az egyik ünnep a másikhoz. A magyar nemzet történelme, állami fejlődése egész maig abban az irányban haladt, a melyet Szent-István, az első király nagy és erős vonásokkal kijelölt. S midőn mostani fejedelmünknek kifejezett nemzeti öntudatunk, szellemi és anyagi erőnk, előrehaladt kulturánk és anyagi virágzásunk önbizó érzetében hódolunk, nem felejtjük el, hogy ezt részben annak a kéznek köszönhetjük, a melyet a holnapi napon Szent-István országának virágzó bűszke fővárosában szent tisztelet tárgya- és nemzeti ereklyeként áhitatos körmenetben körülhordoznak.

Tartsuk bár pusztá legendának az egykori krónikás elbeszélését, hogy midőn 45 évvel István halála után felbontották az ő sírboltját, jobbját teljes testi épségben találták meg; azt a kezét „a mely annyi élet-erőt öntött mívébe s melylyel a haldokló áldást mondott az országra” — teszi hozzá a krónikás; mondom, tartsuk bár legendának,

Szépirodalmi csarnok.

A testvérek.

Költői beszély.

Irta Heyse Pál.

Fordította W. J.

A folyónak mentin áll a szedres,
Nyári szellő hajtja a fák sudárit,
Rejtve lomb közt a tücsök danolgat.
S a királyi kastélyból, a melynek
Küszöbét a víz hódolva nyalja
S át az utcák nyüzsgő zúzavaráján
Dobszó csendül, bongó esengetyűszó.
Páva s fáczán lármás hangja hallik,
S nyihogása büszke fogatoknak
Emberhangok ünneplő zajával:
Mert Wei-ország trónja örökösse,
Nélkül hozza a szomszéd királylányt.

A folyónál szedresén keresztül
A király, Szven-Kong, jár egymagában,
A fején fénylő selyemstüvege,
Min kilenez aranyfonálu bojt esüng:
Rajt a rókaprémes selyemöltő,
Gyöngyös övvel szépen átszorítva;
És tapossa bíboros cipővel
A nagy ösvény tarkálló kavicscsát.

S járta közben így szól önmagához:
„Hol van ilyen kert több, mint az ényim,

mindig fenséges jelképi kifejezése marad annak, hogy ama kéz nyomai, művei el nem enyésztek és soha el nem mulnak.

Sz. István a magyar államnak legnagyobb politikai és vallási reformatora, ki mintegy a gondviseléstől nyert sugallat által érintve egész valójában meg van győződve a felől, hogy Magyarország jövője csak az által lesz örök időkre biztosítva, ha állami társadalmi intézményeiben a korszellem kívánalmainak megfelelő újítások hajthatnak végre.

Ő tehát szilárd meggyőződéssel s törhetetlen buzgalommal kezdi meg az átalakítás nagy művét. Felszabadítja a rabszolgákat. Mint lánglelkű apostol bejárja nagy birodalmát, térít és keresztel. Egyházakat, püspökségeket alapít. A pogány jellemű monarchikus kormányformát a pápa szentesítésével keresztényen jellegű királysággá alakítja. S ezen újításoknak megfelelőleg újonnan szervezte a közigazgatást, törvénykezést és honvédelmet is.

Ezen átalakulás nélkül Magyarország ma nem léteznék. A pogány magyar népet kiirtották volna esküdt ellenségei, a szomszéd keresztények. Gondoljuk meg, hogy éppen a XI. században kezdődtek meg a kereszties hadjáratok. A vallásos rajongás szelleme a nyugoti népeknél már Sz. István korában is nagy volt.

Sz. István reformjai által megszünt a nagy ellentét a magyar nép és szomszédai közt. Az ellenségből barát, szövetséges társ lett. A magyar állam belépett az európai keresztény államok testvérületébe.

Azóta a magyar állam hol erősibült, hol

Hol viruló ország, mint az ényim,
Hol király, magát hozzám ki mérje?
Ámde Szven-Kong még nem érte ezéjét,
Sem a vágya, sem a kora teljét.
S birta mindég, a mit csak akart még.”

Ezt mormogván veti homlokát föl,
Hogy kalapján a bojt összezsattog;
És körüléz égő büszke szemmel,
Aggkor éje még rá nem borulván,
Mely haján szürkül csak és szemöldjén.

S a folyón im lefelé evezve
Nagysebbel vidám hajó sikamlík:
A vitorla tarka rudjain feun
Lenge selyem zászlókat lebegtet.
A köztétet dús aranyverese
Csillog a nap aranyos sugárin,
S a fedélről lant s fuvola hangja
Válaszol dob s esengetyű szavára,
Mely a városból köszöntve zendül.
Mert a fényes nászhajónak ormán
Úl a mánka száz deli szüzével,
Úl a Ki, az ifjú hős, arája,
S a királyfi ott az oldalán áll:
Ez mosolyg, s ő visszamosolyog rá.
Tud mosolygni arra, a ki atyját
Megveré hét véres ütközetben,
Tsi-hon nőit tette özvegyekké,
S őt zsákmányul ejté s úgy jegyzé el?

Mégis az nem tettetett mosolygás,
Mert honában visszahagyta bűját,

gyengült; mindig súlyos körülmények közt volt és ma is csak szívós munka és küzdelem közt tartja magát biztosan; még mindig szükséges, hogy minden hű fia teljes erejével járuljon e munkához és vegyüljön e küzdelembe.

És e hazafias hivatásunk teljesítéséhez nyújt-ediesőbb példányképet a történelem, mint a lángoló buzgóságu és fáradhatlan tevékenységű Szent-István, s munkánkhoz, küzdelmeinkhez nyerhetünk-e nagyobb erőt, önbizalmat, mint az ő működése szemléletéből, a mely testet és lelketemelően mutatja, mennyire képes a gyenge emberi kéz.

Midőn tehát szentté avatásának éppen nyolcszázadik évfordulóját üljük meg, ne legyen az pusztá ünnepélyesség, ne pusztán a szentiek tisztelete, hanem egy kiváló nemzeti nagyság cultusa, a mely a mi törekvéseinkhez, küzdelmeinkhez új erőt adjon.

Ő felsége a király születése napját valóban imponans ünnepélyességgel ülte meg városunk. Péntek este a város ragyogóan ki volt világítva, a fúzótoi zenekar zeneszóval bejárta a várost; az izraelita imaházban isteni tisztelet. Tegnap d. e. 10 órától a többi templomokban tartattak istentiszteletek, amelyeken Stancics György főispán és Gromon Dezső kormánybiztos ő méltóságokkal élükön díszesen megjelentek hatóságok és hivatalok, a honvédtisztai kar, élén Petrovics őrnagy ur; azonkívül díszben kivonult egy honvéd század a mely Bolyvanszky főhadnagy ur vezényletére dísztüzet adott. Délben pedig a helybeli tisztikar, jobbára honvédségbeli, díszlakomára ült össze a Haizerféle vendéglőben. Sőt a lövészegetlet is rendezett díszlakomát és n. n. „királylovást”.

S utján most az örömök kísérik,
Mint az árbocot madár csapatja.
És a völegény szép bajnok areza
Orezájához nyájasan lehajlik,
S rá mutat vidám tekintetével
Tenger búhajára a vidéknek:
Úgy a bájos Szven-Kong ne mosolygjon?

Az, ki ott a kertben föl s alájár,
Látja jól a lánymosolyt az ajkon,
Mely szeliden duzzadozva feslik,
Látja jól a szem sugárzó fényét,
Melynek öldje nem szorítla mázra,
Jól sötétlő dús selymét a hajnak,
Kontybakötve, a hogy mánka szokta,
S égő pillantása hogy letéved
A pihegve zsendülő kebelre,
Melyet sűrűn elföd szüzi fátyol:
Önnönkeble szilajon dagad meg,
Nagymohó láng esap ki arezultatján,
S szeme élet némán rászegezve,
Mely a nászhajón vonul, a napra,
Vele járást megered a parton,
Jól takarva a fák sürtjétől,
Mely szemének még sem állja útját.
Míg a jármű kétszerest sodorva
A víz lejtőjétől s evezőtől,
Ő előtte ér a kapurévbe.

S a királyi kastély lépcsőjén fel
Zöngé esengők, nép zsivajja közben
A királyfi viszi a királylányt
Föl a nászra felkészült terembe.

A „Banater Post“ról. Mult számunkban czéloztunk arra, hogy a helyi „Banater Post“ oly szellemben halad, a mely nem felel meg annak a hivatásnak, a melyet magára vállalt. Azt válaszolta erre, ő nem hagyja magát leczkézteni. Mondjuk hát ki világosabban, hogy a „Banater Post“ illetve annak vezércikkezője Pflug Gyula, felfüggesztett városi levéltárnok, egyoldaluan szolgálva a pancsova-kubini ármentesítő társulat vállalkozójának érdekeit, indirekt állást foglalt azon támasok mellett, a melyek a nevezett társulatnak a vállalkozó érdekeivel szembenállott tagjait „unlaute“ törekvésekkel vádolták; ezek közt pedig első helyen oly férfi van, mint városunk érdemes polgármestere, kit feddhetetlen becsületességénél és hazafiaságánál fogva, mint városunk hazafias, municipiumának fejét és a helyb. hazafias pártkiváló tagját ily becsületbeli nyilván épen nem kétesindoku támadásokkal szemben neki különösen védelmébe kellett volna fognia. Továbbá, helyreigazító commentár nélkül átvesz a „Budapesti Hírlap“ból ezeket, a mely tájékoztatásánál s több alaptalan, városunk polgárságára szórt ráfogásánál fogva bontólag hathat városunk hazafias elemeire. — Szabadkay urat nem védjük; magánszemély, véltje meg maga magát.

Emnyit a dologra vonatkozólag. Többet nem mondunk e helyen, met a B. P. kényekedve szerint csavarja németre a mi állításainkat.

A mit hírlapírói képességcink ellen főlhány, arra nézve igenis, egész nyíltan elismerjük: hogy a gyermek naiv, ártatlan szívével rokonszenvezünk minden becsületes ügyvel s nem törekszünk a journalistikai raffineria azon magaslatára (?) jutni, a melyen a B. P. vezércikkezője áll. Hogy pedig Cati lin a félé existenciákat nemcsak nem védünk, hanem bátorságunk van azokat megis támadni, — ime bebizonyítottuk.

Heti szemle.

„Mars a dutyiba!“ határozá el magát elvégül erőlyesen Mihaszna András, abba hagyta a vak koldus üldözését s elesipte az antisemita jó madarakat, mintegy 150-et, a kik most a Jób ótestamentomi erényében gyakorolhatják magokat. A pesti „zavargás“nak ezzel vége. De vége van már a soproninak is, mert az ottani afféle körök is mozogni kezdtek nem nagy dícsőségére Sopron városának, a melyet pedig csak imént

Asztalon már a kehely, a melyből
Völegény a lányra ráköszöntön,
Módja szerint frigyök megköntendő.
Körbe várnak már a fejedelmek,
Zöld köpenyben, fekete ruhában,
S mind az ország első mandarinja.
Hivatal s méltóság szabta rendben.
Asztalnál már ott ülnek az írók,
Térdükön kibontva a frigyokmányt.

Egy hiányzik még az ünnepélyhez.
Egy hiányzik; késik az sokáig.
S hallik a percz fojtott pihegése,
S kiki hallja szive lüktetését.
Mert künn a vidám dobok s a esengők
Elhallgattak s elnémult a népség.
Csak a tleskők rejtező danája
Zümmög a terem nyílt ablakin be.

S ime lépés esendül, kapu rendül,
S a király jó, lép be a terembe,
Bizton, lassan, bíbor ég az arczán,
S oly királyilag veté szemét föl,
Minden szempillát hogy föld felé sújt.
Állnak ott és várnak a szavára.
Ám ő hallgat, önelkébe mélyed,
És fiát egy szóval sem köszöntve,
Ölyv szemével méri a galambot.
Hosszan áll így, aztán odafordul,
Tölti szinig a kehelyt, a melyből
Völegény a lányra ráköszöntön,
És — ő maga viszi ajkakához,
És ő maga issza s az italra

dicsért meg oly szépen Kossuth Lajos az ő legutóbbi levelében. Különböztetve a fajta dologkerülő garázda nép akad mindenütt, a „zsidót“ most csak jelszavul használja a — rablásra. Mert ez a hajlam nagyon nagyon divik, úgy hogy a héten még a büntetőkodex rettentetlen szerzőjénél, Csemegi Károlynál is történt betérés. Hanemhát olyan az ember; nem is csak az egyes, hanem egész nemzetek, az összes államok a Macchiavelli önző, ragadozó politikájától vannak áthatva: ezért is rendkívül találóan személyesítették és jelképezik az egyes államokat ragadozó állatokkal. Az orosz medvét említjük csak, mily könnyen érthető, hogy a szegény jó Milán fél tőle, és valamely hatalmas sas szárnyai alá iparkodik menekülni ujdont új koronájával. Hiszen van is egy kis oka, annak is, hogy Európa két hatalmas sassa esőndes fészkin ültében is megmegasattogtaja szárnyait: mert a mint hirt jár, Oroszországban még a félszeműket is katonáknak sorozzák be, ha egyébként nincs nagyobb bajok. Azért ez a mi fészünk még nem egy könnyen-rendül meg s a mi koronást fel ségünk nyugodtan ünnepelhetjük — övéi szertő hódolattal fordulván feléje — születése napját, s a most születendő unokának sem kell félve jönnie a világra, s ha trónörökös fiasarj lesz, bátran nézhet biztos jövő elébe. S ha a horvátok rakonezatlankodnak is, a mint a minap a zágrábi penzügyi igazgatóság hivataláról letépték a magyar koronát, nem kell a csillagokból jóslni tudnunk, mint a héten meghalt montedegoi dr. Albert Ferencznek, hogy ünnepélyes önbizalommal menjük megülni a Szent-István napját. Ennek nyugodt hangulatát még kevésbé fogja megzavarni a madagaszkari háboru, a folyton tartó spanyol lázadások, vagy a Bourbon ambíciója Chambord gróf haddoklása.

ÉRTESÍTÉS

a helybeli all. reálgymnasiumról a jövő tanévet illetőleg.

A pancsovai állami főreáliskola a nagymélt. vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministeriumnak kegyes elhatározásából fokozatosan állami főgymnasiummá fogván átalakítani: a jövő 1883/4. tanévvel a gymnasiumi III. osztály is megnyílik, a reáliskolai I., II. és III. osztály pedig megszűnik.

A tanulók fölvétele az 1883/4. tanévre szeptember hó 1., 2. és 3-án fog eszközöteni délelőtti 8—12-ig az igazgatósági irodában. — A javító- és pótlóvizsgálatok aug. 31-én délelőtt, a fölvételi vizsgálatok pedig szept. 3. és 4. délutánjain fognak megtartatni.

Az I. osztályba a „Rendtartás“ 5. §-a szerint csak oly tanuló léphet, ki a 9. évet már betöltötte s

Győzőként a többin eltekintve
Fia mátkájának nyújtj a kelyhet.

Csend halálos, hallgat a teremben,
Csak a lánynak ajka nyög szorongva,
A kehelyt hogy ájaldozva vette,
Melyből itta ifjusága mérgét.
A királyfi úde arczulatján
Hirtelen sápadt fakó szín ült ki,
S meghajol — ki a megmondhatója.
Atyja előtt-e vagy a kin sulyától?
Majd kezét övén ököibe gyúrva
Mint hunyó láng révedezve támolyg
Át a félön engedő sorok közt,
Támolyog ki ajtón, le a lépcsőn,
Ott kin a leggyorsabb lóra kap rá,
S a tömegnek, mely kérdőn mered rá,
Nem felelve szóval, semmi jellel,
A kapun ki el ki messze száguld.

Ország szélre, dél hegyei közzé
Ment nagy hosszú úton a királyfi,
S a seregbe mely, a véghatáron
Gátul áll a népek árja ellen,
Áll szerényen egyszerű vitéznek.
S jöve három év multával írás,
Dicsérő, Szven-Kongtól, a királytól,
S rá bizá a déli vég uralmát.
S ő ekép tön át hét súlyos éven,
Hogy nevével rettegett a barbar,
S lakozék ő népe hű szívében:
Ám az ő szívében bú lakott csak.

(folyt. köv.)

12 évnél még nem idősebb, mely körülmény okvetlenül keresztlevél, illetőleg hiteles születési bizonyítvány alapján igazolandó.

A fölvételi vizsgálatnál az ismeretek mértékére nézve megkívántatik, hogy az ifjú magyarul érthetesen és folyékonyan olvasson, feltünőbb hibák nélküli mondás (dictando) után jól olvashatólag írni tudjon, a nyelvtanból az alaktan főbb részeit, az egyszerű, bővített és összetett mondatot ismerje; a számtanból a négy alapműveletben egész- és tört számokkal elégséges jártasságot tanúsítson. — E fölvételi vizsgálat díjmentes.

A többi osztályba a fölvétel a megelőző évről szóló és minden tantárgyból legalább elégséges tanjeggy bizonyítvány alapján történik.

A fölvételre a tanulók szülei kötelesek megjelenni. — Azon szülők, vagy gyámok, kik nem laknak helyben, gyermekek fölvételkor már alkalmas helyettest tartoznak bemutatni, kire a házi felügyelet- és nevelésre nézve kötelesegeiket és jogaikat átruházzák, hogy a gondviselésére bizott tanulókat illetőleg az igazgatóság értecsítését elfogadhlassa.

Az I. osztályba lépő s általában a más tantézetekből jelentkező tanuló fölvételi díja 2 frt. 10 kr.: — ezenkívül a fölvételnél minden tanuló az ifjusági könyvtár gyarapítására 1 frtot, az évi értesítőért szintén 1 frtot (1882. sz. minist. rendelet) tartozik fizetni.

A tandíj félévénként 9 frt. mely összeg a fölvételkor, legkésőbb pedig szept. végeig, — a II. félévit illetőleg pedig 1884. január végeig fizetendő le.

HELYI HIREK.

(Lapunk rendes szerkesztője néhány hétre honvédségi szolgálatra vonulván be, a felelős szerkesztést ez időre lapunk főmunkatársának, Dr. Finczy Ernőnek adtuk át.)

* **A helyb. kath. templomban** magyar isteni tisztelet tartása czéljából számos polgár által benyújtott folyamodásra a csanád egyházmegyei hatóság a következőkép intézkedett: minden sátoros ünnep, karácsony, húsvét, pünkösd másodnapján, valamint Szent-István napján szent beszéd csakis magyar nyelven tartatik, azonkívül a helybeli reálgymn. ifjuság számára minden vasárnap és ünnepnap rendszeren tart a hitoktató magyar nyelven intő beszédet, a mikor is az ifjuság magyar egyházi énekeket énekel. Holnap Szent-István napján tehát már hallhatunk ott magyar beszédet, reméljük igen sokan fogják hallgatni.

* **A nyári szünidő,** a fürdőivadalasunként vége felé járván, lassanként visszatérnek azok is, a kik üdülésre, pihenésre eltávoztak volt városunkból. Így megjött már szabadelvű pártunk hazafias elnöke, a derék öreg úr, Graff Vilmos de Pancsova, s a régi buzgósággal látunk ismét törvényt derék törvényszéki bírának, Popovics Pál és Róth Gergely urak, Wittigschlager, város kapitány úr is, már hazajött a fürdőből.

Az éjjeli zene.

—Rajz—

Az est leszállt, Csend s nyugalom mindenütt, A csillagok milliárdjai, mint megannyi mécescskék szórják sugaraikat, és ezen rezgő fényük teszi az éjt oly ünnepélyessé. A hold ábrándos ezüst fényét szép Helena ablakára veti — kíváncsian — mint feltékeny szerelmes.

Helena alszik. Hamvas pillát becsukva tartja a szender, selymes haja kuszáltan bodrozza hófehér váncosát, mosolygó, piros arca szakasztott olyan, mint hajnalban hasadt rózsabimbó.

Piczi kezei bágyadtan esüggnek alá, melle piheg, mint valami kis madárkacé, esattanó piros ajka akár a eseresznye s az a könnyű, halk lélegzés, mely félig nyílt szájáról ellebben, lágy, mint az enyhe fuvalom, mely mint bájos mosoly játszik ajkaival.

Mosolyog édes álmain, a melyekben Morpheus „a jó barát“ ringatja, hisz azok oly andalító, oly gyönyörűek!

Virányos kertben sétál!

Szilaj esermely esevégése, vig madárkák dalai, a rózsák illatot lehelő kelyhei mámorosítják.

Gyengéd zene, titkos, minő a bokorban susogó zephyr enyelgése, ábrándos, minő az eolhártá húrjaival csokolódó szellesske zengése.

A zene mindinkább hangossá válik, míg nem azt véli, hogy az angyalok mennyei kórusa játszik. Helena felébred.

Elfogultan tekint szét, mintha basis ital mámorából bontakoznék ki. A zenét, melyet csak bájló álomtüneménynek hitt — most valóságában hallja.

Elpirul; — szive hangosabban dobog, piczi kezeit pihegő mellére szorítja — félve, mint galamb közelit ablakához, s kíváncsian tekint át a redőkön.

* **Preveden Hermann** nyugalmazott es. k. kapitány, városunkban általánosan ismert egyéniség, mult szombaton gutaütés következtében hirtelen meghalt. A szegény ember, mióta neje ezeltől néhány hónappal történt halála folytán, magára volt hagyatva. Láthatólag hanyatlott testi és lelki erőben s csakhamar követte a derék hitvest, a ki neki, míg élt, örangyala volt.

* **Klempay Mari** kisasszony f. h. 14-én magánkísérelővel a városi zárvizsgálatot tartott. A mintegy 50 számból álló kis apróságok vizsgája kedves látványt nyújtott: a szülők és büszkeséggel hallgatták eseméteiket, a mint magyarul gagyogni kezdtek, majd szavaltak és énekeltek. Serkentse a buzgó kisasszonyt Garay mondása: „Egy hon nemtoje lemmi mi szép s nagy gondolat!”

* **Dr. Szemák Antal** urat a helyb. reál-gymnasium buzgó tanárát, a közokt. miniszterium Pécsre helyezte át az ottani reáliskolához. Helyére legközelebb egy klasszikus filologus jó.

* **Dr. Kállai Béla** urat, Dr. Lemberger úr sógorát, az igazságügyminiszter a napokban kinevezte törvényszéki aljegyzőnek a helybeli törvényszékhez.

* **A honvédséghez**, a hogy már említettük, áttétetvén az összes volt egyéves önkéntes közöshadseregbeli tartalékos tisztek és nem tisztek, most mindnyájan kivétel nélkül fegyvergyakorlatra hívták be, az előbbieket, hogy a magyar vezényszót sajátítsák el, az utóbbiak, hogy kipróbáltassanak, s esetleg a honvédtiszti vizsga letételére qualificáltassanak. Lapunk szerkesztője az utóbbiak rovataiba esvén, már be is vonult, azaz szép hajnalonként vonul — ki.

* **Német színház.** E hétnek két színi eseménye a 13-án előadott népszerű „Tűsők”, melyet a társulatnak egy újonnan szerződött tagja **Karschink** a. á. ábrázolt, nem sok szerenésével, legalább nem felelt meg a várakozásnak, a melyet fölléptéhez kötöttek: oka ennek főképp, hogy közönségünknek még élénk emlékezetében van a tavaly itt játszott **Sophie** k. a. kedves „Grille” je. Csütörtökön pedig a buzgó **Neuhauser** jutalomjátékára az „Egyesek Amerikában” rendkívül bohókás darabot adták elé, melyben főképp **Dubáné** asszony és a **beneficiáns** arattak tapsokat. A kert túl volt tömve publikummal, a melyet főképp az ez estére hirdett és 12 helybeli lányka által produkált „Blumen-Reifanz” vonzott oda. Az érdekes tánc a görögűz fényével párosítva nagy hatást tett. **Neuhauser** úr azonkívül még „Rebusok” at is adott fel, a melyeket a publikum **Oedipus** a nagy és gyorselméssel fejtettek meg. Ez a rebuscultus egyszersmind megadja annak a nyitját is, mi mindennel nem lehet publikumunkat lebilincselni.

* **Az éretlen gyümölcsök** felett szigorú ítéletet tart a rendőség, miután előfordult, hogy a piaci gyümölcsárak betegséget okoztak, különösen vérhas. Figyelmebe ajánljuk a kapitányságnak, hogy nemcsak a piácson, de a melékutakban sokkal szabadabban portálnak mindenféle gyümölcsöt s jó volna ezeket is szigorú szemlék alá venni.

* **A zimony-belgradi helyi hajó** a sekély vizállás miatt pár napja már nem evez be a Temesbe, csak a dunai állomásnál köt ki.

* **A szemcsés köthartyalob** nevű szembetegség **Torontál** megye némely járásában

És ezen pillantás őt boldoggá tette — túl boldoggá — hisz éjjeli zenét kapott.

Megihletve áll ablakánál, elmerengve a zenén, mely édes, mint a virágok álma, édesb a természet esőkjánál, melyre a kikelet gyermekei ébrednek. Majd szilaj, mint a bérezi patak, s bús, mint haldokló hattyu végdala.

E hangok összeolvadnak szíve érzeményeivel. Szíve tapsol örömben, míg szemében egy könyecsepp ragyog! Igaza van a költőnek:

Négy kis húrban ennyi érzés
Nem is tudom, hogy fér meg.

Ott áll ablakánál, a zene bívós ereje képzetében ezer szép képeket alkot — s látni véli azt — kit annyira óhajt látni és kinek, mert kis szívecskéje ekként sugja — ezen kintüntetést köszönheti.

Elhangzott a dal utolsó accordja, Helena lassan édes bús érzelmekkel közelit nyughelyére s felsóhajtva mondja „képeddel alszom el.”

Elszendergett s ujjal mosoly lüzi rózsás arczán pajzán játékát. Szé a mosoly hív tükre lelki örömeinek.

A római triumphator, kinek százezrek nyújtják a dicsőség babérját, nem oly büszke, mint ama fiatal leányzó, kit az éjjeli zene megtisztelése ért.

Nézd meg más nap ama kintüntetett leányzót, mily dicsőség — mily örömitasság honol szemében: arczából boldogság, a megelégedés sugárzik, és ekkor megérted mi az éjjeli zene.

Másnap barátói kíváncsian s némi irigységgel párosultan kérdik — tudja-e ki kapott éjjeli zenét? Mert ezt tudja ám az egész város. Szó bűszkén feleli — én! Ezen egyetlen szóban öltözteti egész lényének büszkeségét. De gyengéd pirlepi el szép arczát, midőn a szerzöt találgatják.

Pedig a szerzöt részére szívében, melyet a zene habzásba hozott, maradt egy kis jutalom,

amnyira elterjedt, hogy az e tárgyban megejtett hatósági vizsgálat alkalmával 20 községen 327 ily beteg találtott. A megye törvényhatóságának e baj orvoslása végett, a kormányhoz intézett felterjesztése következtében a belügyminiszterium a honvédelmi miniszteriummal egyetértőleg, a járvány színhelyére **d. r. F. e. u. e. r. N. á. t. h. á. n.** honvédezdorvost azon utasítással küldte ki, hogy a járvány elnyomására a hatósággal s annak orvosi közegével karöltve, minden lehető óvintézkedéseket haladéktalanul tegyen meg.

* **Helyi hajóközlekedés** Pancsovabélgárd és Zimony között:

Délelőtt.	
Pancsováról indul	7 és 10 órákor.
Zimonyból	8 és 12
Délután.	
Pancsováról indul	4 órákor
Zimonyból	6

UJDONSÁGOK.

A pécsi dalárdát nagy körútjában Zürichben óriási lelkesedéssel fogadták. A dalárda, mint a „Pécs”-nek írják, e hó 5-én tartotta meg hangversenyét Zürichben a „Tonhalleben.” Egyes darabokat nagy tetszéssel fogadtak, s többeket ismételni kellett. A hangverseny után a zürichi magyaregylet és a „Harmonia” dalegylet a dalárda tiszteletére nyilvánosan kijelenté, hogy a dalárda Európában mint a dalárda s hogy első dalegylet Európában, mely ily tervet kivitt s ezáltal a culturtörténetben maga számára helyet biztosított. — A dalárda Luzern után Genfbe megy.

A király-fogadás szegedi ünnepélyességei közül fölemlíthetjük a halász-ünnepélyt. O felsege tudvalevőleg halász s a szegedi halászok 1858-ben itt tartózkodása alkalmával is ünnepélyt rendeztek tiszteletére. Ezt az ünnepélyt fogják ismét föleleveníteni. A bizottság által kijelölendő alkalmas helyen halászkonyhókat fognak fölláttani, a konyhókat nádkerítés övezi s háló zászlokkal, halászati eszközökkel lesznek díszítve. A halász-ünnepélyen a polgárelányok és menyecskék szegedi viseletben jelennek meg s a halászok bográcsban, szolgafákön halat főznek. A halászok öltözéke, fekete selyem pörge kalap, rövid, sötétkék fekete dohmány, apró ezüstgombos mellény, világos kék nadrág és kordovány eszma. A halász ünnepélyen ő felségének a szegedi táncot is bemutatják. A lovas-banderium szervezését és a halász-ünnepély rendezését a polgári bizottság fogja teljesíteni. A bizottság a banderistákat a polgári elemből állítja össze, a melyből a negyvenes években, tehát keletkezésekor alakult.

N.-Kikindáról írják: A magyar oktatás és nevelésügynek új, önálló hajlékot adott és saját homlokára új, hervadhatlan koszorút tűzött aug. 9-én **N. Kikindán T. a. l. i. á. n. B. é. l. a. s. p. á. n.** elnökléte alatt a n. kikindai gimnáziumi bizottság. Az említett napon ugyanis a derék alispán ur indítványára és ajánlatára a bizottság elhatározta, hogy az új gimnáziumi épület átalakítását az árlejtésnél legelőszóbban vállalkozó, **Pavliesek József** helybeli építész ajánlata szerint 12,600 ft-ért azonnal eszközöltetni fogja. Ezáltal végvalahára elértek azt, hogy gimnáziumunk, ez az itt per eminenciam magyar kulturális intézet tel-

mely egy rokonszenves kézzorítás, egy édes mosoly és gyakran egy áldott szerető szív.

Ismerik a szerelmesek a zene e hatalmát s foganatba is veszik. Érti e hatalmat a kis paesírta, a gerle, melyek szerelmükben oly édes fájdalommal nyögdiécsnek. Ismeri az egyszerű juhász-legény, ki szívében tularadt érzelmait furulyája keserves dalaiba önti. Szép fegyver a hódításra. Használatok s legyetek boldogok.

Csákányi Henrik.

MONDÁSOK.

Mutatvány **Greguss A.** ily című hagyatékából.

A leghalátlanabb dolog: haládatosságra számolni.

Hogyan foly a világ? A java fardoz a rossz-záért, a rosszja meg üldözi a javát.

Van az öngyilkosságnak egy neme, melyet az erkölestán parancsol: de csak a legnemesebb lelkek gyakorolnak: a másoknak élés. A mely mértékben élünk másoknak, abban a mértékben nem élünk magunknak: s ki a hazának, az emberiségnek szenteli munkásságát legyen rá elkészülve, hogy örömeit áldozza s éveit számát esökkenti.

Hogy senki se segítsen rajtad: annak legbiztosabb módja, hogy te segíts mindenkin. Úgy azt

jesen önálló és oly épületbe jut, a melyre nem mondhatjuk ugyan, hogy mint intézethelyiség semmi kívánni valót sem hagy fönn, de mégis az intézetnek semmi oka sem lesz magát szégyeltetnie, hogy ezt esarnokának nevezi, mivel a város kellő közepén, a leglátogatottabb és mégis csöndes helyén, a piacnak egyik zugában lesz, egy igazán esinos és külsőleg tetsző épületben elhelyezve.

Hány iparos van Temes megye területén. 1881. év végével volt 4608, a mult év végével 4686, s pedig 691 kovács, 10 szerkovács, 49 lakatos, 400 kerégyártó, 126 kádár, 16 esztergályos, 100 ács, 117 kőműves, 12 építész, 291 asztalos 191 férfi-szabó, 6 női-szabó, 30 szűrszabó, 139 szűs, 110 eszmadia, 387 cipész, 34 kalapos, 31 timár, 27 varga, 59 takács, 50 szűjgyártó, 52 költelverő, 13 fésűs, 128 mécsáros, 95 hentes, 16 szappanos, 31 mézeskalácsos, 57 pék, 40 bádógos, 9 rézműves, 6 puskaműves, 12 órás, 22 üveges, 17 arany-ezüst műves, 7 könyvkötő, 6 szítás, 30 festő, 8 festész és fényképész, 90 fazekas, 22 kávé- és vendéglős, 227 koresmáros, 36 serfőző, és sörmérő, 6 cezettfőző, 18 kéményseprő, 246 borbély, 12 harisnya-kötő, 5 esernyőkészítő, 8 kőfaragó, 108 malomtulajdonos, 197 molnár, 23 gözmalom, 4 szeszgyár, 16 italméresi joghaszonbérő, 7 gombkötő, 190 vízi malom, 14 olajsütő, 15 téglagyár, 2 kefékötő, 5 kertész, 5 kárpitos, 7 halász.

Bevándorlás Magyarországra. Egy schleswig-holsteini nagy birtokos értesítette Roder Adolffot, a magyar nyelv megtanulására való önkéntes levelek szerzőjét, hogy pár hónap óta az említett műből magyarul tanul, minthogy szándéka Magyarországra telepedni s itt nagyobb terjedelmű földbirtokot vásárolni. Az utóbbi hetekben azonban a németországi lapokban olyan cikkekkel olvasott Magyarországi közbiztonsági, közigazgatási s egyéb állapotaitól, különösen pedig a magyarországi németek elnyomatásáról, hogy szándékában megingott. Kérdi tehát, vajon nem volna-e kockázatos dolog, ha kivándorlási tervét végrehajtaná? Roder sietett figyelmeztetni, hogy ne higgyen a német lapok túlzó hazudozásának és ne engedje magát holmi magyarfaló cikkek által szándékától eltéríteni.

A közönség köréből.

II.

T. Szerkesztő Ur! E lap mult heti száma igen életre való dolgot közölt a fenti cím alatt, mely egy részről mindenütt helyeseltetett, másrésztől egyeseknek eleven üterét tapintotta meg. Hogy a városunkban uralkodó állapotoknak már egyszer vége legyen s a nyugati kultúra nálunk is tért nyerjen, azért szükségesnek látok némely dolgozat nem csak a kapitányságnak, de egyuttal a városi előljároságnak is figyelmébe ajánlani.

Az utcák és terek szabadon és tisztán tartása, onnan a hordók és ábegek eltávolítása, az már régi kívánság. De fontosabb ennél a polgármesteri hivatal által kiadott cholera elleni óvintézkedések végre nem hajtása. Már maga a piac sines fertőztelenítve, hol pedig naponként főmérédek szerk gyül össze. Vizsgáltsa meg az előljároság városszerte az emésztő gödröket, szeméttartókat, kutakat, istállókat, ketreceket, de meg a pineéket

is elérheted, hogy szembe nagylelkűnek fognak hirdetni, hátad mögött bolondnak.

Az emberek nem igen bocsátják meg, ha le vannak neked kötelezve, még kevésbbé, ha ismered őket.

Az emberek inkább kedveskednek annak, a kitől valami jót várnak, mint annak, a kitől már kaptak. Az a kedveskedés is, mely a hála szütlöttjének látszik, többnyire csak oly jötevők felé irányul, a kik még további jótétemények reményeit gerjesztik.

Szivesség elfogadása maga is szivesség, gyakran az eredeti szivességnél nagyobb. Szivességet nem tenni: még nem sértés; el nem fogadni: sértő.

Azt hiszed, ha valaki megbánt valakit, a bántott fog haragudni a bántóra? Fog, de a bántó még inkább a bántottra. Ez meg is bocsáthatja a bántalmat: a bántó sohasem, sőt a nagylelkű megbocsátó még jobban böszíti. Ezt a látszólag felfordult viszonyt látjuk a jótéteményeknél is. Minél több jót teszünk valakivel, ez alapon annál jobban szeretjük őt, ő pedig annál kevésbbé. Az anyák leggyámoltalanabb gyermekeiket szeretik legjobban: a gyermekek pedig jobban szeretik szüleiket, ha szigorúak, mint, ha elnézők.

és udvarokat is, meg fogja látni mily szörnyű rondaság uralkodik egyes helyeken s ilyen levegőt kell beszívni.

A vidéki fuvarosok számára levő beszálló udvarok rendben tartása, a kocsmák előtti megálló helyek tisztán tartása, a nyersbőrök eltávolítása a rendőri közegek buzgóságát venné igénybe. Így a közegészségügy jobb lendületet venne és az elterjedt bíztól meg volna kímélve. A koresmai verekedések, az éjjeli kiabálások, grand lupolások, a támburás kedélyderítő hangja estétől reggelig, semmi záróra által nem korlátozva, napi rendben vannak.

Bevett szokás a városban, hogy a magtárakat vásár- és ünnepnap lerakodó kocsi állják körül, mikor a jámbor hívek templomba mennek és ha esik, ilyenkor a szekereket kerülgetni kell. — Hogy mily tisztátalanság van a vágóhídon, arról nem is szólunk, de hogy a húst a kocsikon takarítatlanul hozzák be ellepve a legyek és darázsok ezrelve, ehhez már mégis csak van közünk. A mérsárosokat bírság terhe alatt kell azonnal rendre utasítani. — Sokat hallottunk már majd az egész város, majd pedig egyes utcák kikövezéséről, a városi tanács ez ügyben tán minden ülésben határoz, mindezek daczára ki kell jelentenünk, hogy elmúlt a nyár és még eddig sehol egy követ sem tettek le. Pedig bizony a belvárosban is vannak utcák, hol sáros időben tengelyig vág le az üres szekér; hát azok a pocsolyák, uram istenem mennyi szárnyas fűrdek benne! Nem mellőzhető a piac rendezése sem. Itt most minden eladó cikk össze van keverve: a szárnyasok a kenyérral és tejfélekkel. Másutt az egyneműek külön csoportokban árultatnak, hely van elég; vegyen az előjáróság példát Ujvidék város rendezett piaci viszonyairól: külön gabona —, külön kenyér —, külön szárnyasok —, vaj, túró, tej, tejföl, — és gyümölcs piacok stb. Ez volna a rendje és a forgalmat, áttekintést, úgy az árulók mint vevők részére tetemesen megkönnyítené.

Szólnunk kell a szegény ügyről is. Minden városnak kötelessége saját szegényeit eltartani. Városunkban a koldulás szabadon üzetik; a koldusok elállják a járó-kelők útját a legnépesebb utcákon, de egyuttal házról-házra is járnak és a koldulás ürügye alatt, mit szemé meglát, azt a keze ott nem hagyja, keményen lopnak is. Kora reggel beállít krajeárja után és mihelyt a reggeli-re valót összehozta, olyan részeg mint a csap. Más rendezettvárosú városban minden községi adóforint után egy krajezárt a szegények javára fizetnek és ebből az igazi koldusokat ellátják, kéregetni senkinek nem szabad, erre ügyel a rendőrség; idegen koldusok be nem bocsáttatnak, ezért a város bejáratainál táblára van írva: Tilos a koldulás. — Nem lehet semmiképen helyeselni városunkban a nyilvános házak rendezkedését sem. Erre nézve példát vehetünk a következőkből: Jóemlékeztű Midhát basa, ki jelenleg Tabitiban eszi a számtuzetes kenyérét, még 1868-ban mikor mint Bulgária kormányzója működött szigorúan elrendelte, hogy a nyilvános házak, nem csak az erődítéseken, hanem a vámsorompókon kívül egészen földre eső helyen lehetnek csak, s ez így is van helyén; nálunk épen ellenkezőleg a belváros szélére van állítva, folyton szaporodva, 8 — 10 egy körben, hol tisztességes házi lakók is vannak.

Nemesak szemérem sértők, de a mellettők lakó felnőtt leányok és iskolásgyermek erkölcsiségére káros befolyással vannak. Azok az éktelen orgiák, mik itt estétől reggelig lejátszódnak, mert a zenélés órája nincs záros határidőhöz kötve, a lakosok éjjeli nyugalma felzavarják. Nem volna szabad megengedni számuk szaporítását, de nem is kell engedni a belvárosban letelepedniük. — Nem az által, hogy a városi kapitányság minden előtt szemet lumy és tetszésre bizza a dolgok menetét minden egyesnek, hanem lépjen fel mindenben erélyesen és hozzon rendet létre a városban, így fogja kiérdemelni a lakosok elismerését, dicséretét és maradandó emléket biztosít a maga számára: a polgárok háláját.

Atalános a gazdák részéről a panasz, hogy a kapitányság a cselédséggel „igen enyhén” bán. Szükség van éjjel-nappal cirkáló rendőrökre, kik a kihágásoknak elejét vegyék s ne tőrjék, hogy kiki ott fogjon ki etetés végett lovaival, a hol neki tetszik.

A mi a város éjjeli kivilágítását illeti, erre nézve valóságos turkestáni állapotok vannak. Nem elég, hogy lámpáink gyéren vannak, de még gyérebben gyújtják meg. Ha pedig azt jelzem, hogy ha a kalendariomban holdvilág van írva, daczára a ködös vagy esős időknek, akkor sem égnek, ezzel mindent megmondtam a világitásról.

Hogy Pancsován is „legyen már világosság” arra nagy szükségünk van. Ha petroleum lámpával nem is, de legalább fagygyertyával, mert különben az ember ki van téve a lábcamodásnak és nyaktörésnek; leginkább télen esti szürkületkor kellene meggyújtani, hogy éjjelig égjen, világítson azok számára, kik 7-8 órákor vendéglőbe kénytelenek vacsorálni és egyesek kereskedésekben dolgaikat végezni; nem pedig 10-kor meggyújtani, hogy reggelig égjen és a dorbézőlőknek kalauzul szolgáljon. Egyáltalában nagyon

üdvös dolog volna a lámpák számát szaporítani és azokat cseljoknak megfelelően kezelteni a lámpa gyújtogatók által. — Hírlik, hogy tervbe van véve az utcák elnevezése és számozása, ez nagyon kívánatos volna minél előbb, hogy megtörténjék. Csak aztán a tervezett czél papíron ne maradjon!

Tagadhatlan a városnak szép sétatertje van, de öntözése el van hanyagolva, egyesek lármája elidegeníti a sétálókat, rendőr itt sinesen, csupán mind a városban, mind itt a gazdátlanul esavargó kutyák riasztják meg az embert, mert a városi peccér ilyenek után nem néz, pedig volna elég harokra való.

Nagy hiba a városi tanácstól, hogy közegészségügyi szempontra való tekintetből megengedte a gőzmalomoknak a városban való építését és a lovas katonakaszárnya beülését.

Befejezésül a rend kedvéért, tekintettel arra is, hogy már a katonaság sem teszi sehol sem, a postamester urhoz is fordulunk, kérve, hogy a postakocsi reggel 4—5 órákor ne csináljon a városban trillalalát.

Attilius Regulus.

Felelős szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: **Dr. Fináczy Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „Beck & Koszanics” czég.

HIRDETÉSEK.

1361 sz.

P. 1883

Árverési hirdetmény.

Mely szerint közhírré tétetik, hogy J. Wejper & Söhne bécsi czég végrehajtató javára Hartmann Lajos mosorini lakos végrehajtást szenvedő tulajdonaként lefoglalt 2 ló, egy koesi és egy 4 lórejű eséplőgépből álló ingóság 1883 évi Szeptember hó 6-án d. u. 3 órákor Mosorin községe házában közszéki fizetése mellett bíróság el fog árvereztetni.

Kir. járásbíróság.

Titel 1883 évi Augustus hó 5-én

Szabó
kir. járásbíró.

7737 szám.

tkvi 1883.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtatónak Dee Ignátz petrovaszeli lakos végrehajtást szenvedett elleni 131 frt. 58 kr. tőke követelés ennek 6% kamatai, 13 frt. 50 kr. végrehajtási, valamint 8 frt. 50 kr. megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségeknek kielégítése végett 1883 évi szeptember hó 26-ik napjának d. e. 9 órájkor Petrovaszeli község házában az ezen törvényszék területén fekvő Petrovaszeli községi 411 számú tljkkvében foglalt következő ingatlanok u. m. 304 sz: ház 400 □ öl házhelylyel 350 frt. 800 □ öl gyümölcsös kert 78 frt. 80 kr. 400 □ öl szőlőkert 210 frt. és 800 □ öl gyümölcskert 78 frt. 80 kr. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön külön elfog árvereztetni és akkor magasabb ígéret hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10% - át készpénzben vagy óvadék képesnek nyilvánított érték papirokban bánatpénzzel letenni.

Kelt a pancsovai kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1883 évi június 28-án tartott üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Stokka
h. elnök

3386 szám.

tkvi. 1883.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Matieza Szrbszka mint a Thököly Sebő féle alapítvány kezelője végrehajtónak Erics (Herich) Gyoka féle tomasovaczi 251 sz. házközösség végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a pancsovai kir. törvényszék területén Tomasováczi községben fekvő a tomasovaczi telekkönyvi 771 sz. lapján felvett következő ingatlanokra és pedig:

1. a 251 sz. házra és 800 □ házhelyre 350 frtnyi.

2. 39 hr. sz. 1-ső dűlőbeli 1200 □ öl I oszt. szántóra 37 frt. 50 krnyi.

3. 39 hr. sz. 2-ik dűlőbeli 1200 □ öl I oszt. szántóra 37 frt. 50 krnyi.

4. 39 hr. sz. 3-ik dűlőbeli 1200 □ öl I oszt. szántóra 37 frt. 50 krnyi.

5. 39 hr. sz. 4-ik dűlőbeli 1200 □ öl I oszt. szántóra 37 frt. 50 krnyi.

6. 39 hr. sz. 5-ik dűlőbeli 1400 hold I oszt. kaszálóra 80 forintnyi és

7. 39 hr. sz. 2-ik dűlőbeli 2 hold I oszt. szántóra 100 frtnyi becslésileg már megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883 évi

Oktober hó 4-ik napján délelőtt 10 órákor Tomasováczi község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% - át készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pancsován 1883 évi július hó 23 napján a pancsovai kir. törvényszéknek mint telekkönyvi hatóságnak tanács üléséből.

Dr. Kállai
jegyző.

Stokka
h. elnök.

A Zacherl-féle POR

40 esztendő óta rendkívüli előnyei által az egész világon osztatlan elismerést és kitüntetést vívott ki magának a tekintetben, hogy minden eddig ismeretes szerrel szemben az egyedüli por, a mely valóban bámulatos erővel és tökéletességgel mindennemű ártalmas és kellemetlen fereg teljes kipusztítását eszközöli a legapróbb nyomig.

Mindenféle kihírszertes, mely szerint a Zacherl pornál jobb feregpusztító szer volna, vagy akár egy **ujonfelfedezett**, tudományos vizsgálatok bizonyossága szerint époly félrevezetése a közönségnek, mint az e czélra koholt: **tengerentúli, transatlanti** stb elnevezések.

Valódi Zacherlpor hosszabb eltarthatás czéljából csak **eredeti csomagolásban** árultatik, és pedig 15 kr. 30 kr. 50 kr. és 1 frt-os üvegekben, de sohasem p u s z t a p a p i r o s b a n.

J. Zacherl,

Bécs, (Goldschmiedgasse.)

Ajánlat.

Helyben egy t i s z t e s s é g e s e s a l á d ajánlkozik EGY-KÉT TANULÓT TELJES ELLÁTÁSRA j u t á n y o s f ü l t é t e l e k mellett felfogadni. Bővebb értesítéssel a s z e r k e s z t ő s é g szolgál.